

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

september ■ 2022

Utrinek z letošnjega poletnega oratorija

Predstavitev novega kaplana

M

Moje ime je Anže Cunk in prihajam iz župnije svetega Lovrenca na Kokrici. Rodil sem se 13. oktobra 1989 materi Vilmi in očetu Jožetu. Imam še mlajšo sestro Nejo. Osnovno šolo in gimnazijo sem obiskoval v Kranju, šolanje pa nadaljeval na Pravni fakulteti v Ljubljani. Po enem letu sem spoznal, da ta študij ni zame in da Gospod želi, da grem po drugi poti. Vpisal sem se na Teološko fakulteto, toda nisem še vstopil v semenišče, kot bi se pričakovalo. V bogoslovno semenišče sem vstopil šele po končani fakulteti, ko se je v meni spet prebujal klic, naj hodim za Njim. V zadnjem letniku Teološke fakultete sem veliko premišljeval o tem, kakšna bo moja življenjska pot, in molil. Po temeljitem premisleku in znamenjih, ki mi jih je naklonil Gospod, sem se odločil, da pot nadaljujem z vstopom v semenišče.

Ker sem fakulteto dokončal z magistrsko nalogo iz Svetega pisma, se je semeniško vodstvo skupaj z nadškofom odločilo, da me v času bivanja v semenišču pošlje na nadaljnji študij, tako da sedaj pod vodstvom mentorja prof. Slavka Krajnca končujem doktorat z naslovom Pleme-

nita lepota bogoslužja in umetnost obhajanja.

Gospod nadškof Stanislav Zore me je 29. junija 2020 posvetil v duhovnika ter mi ob posvetitvi dodelil poslanstvo v župniji Žiri. Po dveh letih kaplanovanja v Žireh sem dobil premestitev v vašo župnijo. Veselim se vseh srečanj z vami in prosim, da me podpirate z molitvijo, da bo pot mojega duhovniškega življenja blagoslovljena. Tudi sam vam obljubljam svojo molitveno podporo.

kaplan Anže Cunk

Zaupati homeopatiji ali Bogu?

Za homeopatijo sem prvič slišala kot študentka. Gre za način zdravljenja »podobnega s podobnim«. Beseda *homeo* namreč v grščini pomeni enak, podoben, *pathos* pa trpljenje ali bolezen. Neka snov, ki v običajni koncentraciji pri zdravem človeku povzroči enake simptome kakor neka bolezen, naj bi v homeopatiji, močno razredčena (praviloma z vodo), pri tej bolezni učinkovala kot zdravilo. Gre za povsem drugačen princip, kot je alopatski (*allos* v grščini pomeni drugačen) pri klasični, znanstveno utemeljeni medicini.

Pri homeopatiji so me takrat navdušili celosten pogled na človeka, individualna obravnava bolnika, iskanje pravih vzrokov bolezni in ne samo površno zdravljenje simptomov, neškodljiva zdravlila. Za povrh pa me je pritegnil še evropski izvor, drugačen od številnih vzhodnjaških alternativ, ki so za kristjana lahko sporne. Začetnik homeopatije Samuel Hahnemann (1753–1843) jo je razvil v iskreni želji pomagati bolnikom, ki so bili velikokrat žrtve nekaterih nepriemernih metod takratne medicine (npr. puščanje krvi, pripravki z živim srebrom).

Ker sem imela pri zdravljenju kro-

ničnega obolenja slabe izkušnje s sodobno medicino, sem kot študentka farmacije na običajna zdravila, farmacevtsko industrijo in zdravnike gledala z veliko mero nezaupanja. Zato sem bila toliko bolj presenečena in razočarana, ko sem od prijatelja duhovnika dobila jasno sporočilo, da je Cerkev do homeopatije zadržana. »Kaj? Že spet hudi duh? Resno?!?« Vprašala sem ga, kako je lahko homeopatija sporna, ko pa gre za plemenit namen pomagati človeku. Odgovor mi je dal misliti: »Če je nekaj izvirno od hudega, tudi iskren in dober namen ne pomaga.« Vame se naselil nemir. In ker sem se v veri odločila zaupati Cerkvi, sem se odločila tudi, da se homeopatiji rajši izognem, vsaj dokler ne izvem drugačnih dejstev.

Pri iskanju sem sčasoma naletela na različna pričevanja. Znanaka mi je zagotovila, da pri sinu s kronično boleznijo ni pomagalo nič, redno bi moral jemati močna zdravila, po homeopatiji pa se je njegovo stanje takoj izboljšalo. Po drugi strani je neki duhovnik pričeval, kako je moral pomagati osebi, ki je imela po zdravljenju s homeopatijo napade hudega duha. Večkrat sem bila priča vne-

tim debatam, za in proti homeopatiji. Da celo nekateri duhovniki in posvečene osebe uporabljajo homeopatijo. Da so se z njo zdravili celo svetniki. Po drugi strani pa da lahko tudi hudi duh »ozdravlja«, zraven pa odpre vrata svojemu delovanju. Eno zanimivejših je pričevanje p. Jamesa Manjackala, ki ga je prijatelj prosil, da blagoslovi njegovo homeopatsko ordinacijo. Po blagoslovu se mu je pritožil, ker noben pripravek ni več deloval. Znanost homeopatiji očita predvsem to, da klinične študije ne potrjujejo nobenega učinka homeopatskih pripravkov razen na ravni placeba. Sporni so tudi pripravki in način njihove priprave. Redčenje oz. »potenciranje« snovi poteka s sočasnim tresenjem oz. »dinamizacijo« raztopine. Redčenje je tolikšno, da v končnem pripravku delujoče snovi ni več možno zaznati. Kje, ali še bolje, kaj je torej tisto »podobno«, s katerim se zdravi »podobno«? Zagovorniki homeopatije trdijo, da gre pri potenciranju za informiranje vode, da ne deluje več snov, temveč »njena informacija«, ki ostane v vodi. S fizikalno-kemijskega vidika je bilo to ovrženo. V končni fazi zagovorniki in tudi Hahnemann delovanje homeopatije opravičujejo z vitalno energijo, ki naj bi delovala prek teh pripravkov. Kaj točno naj bi bila ta

energija, ni pojasnil še nihče.

V odločitvi, da se homeopatiji izognem, me je dokončno utrdilo branje podrobnosti iz Hahnemannovega življenja iz besedila Petra Morella, profesorja zgodovine medicine in navdušenega raziskovalca homeopatije. Hahnemann je imel stik z okultno literaturo. Bil je član prostozidarske lože in imel posmehljiv odnos do Kristusa. Morell ga na več mestih poimenuje »okultist«.

Iz lastne izkušnje vem, da imata naša zahodna medicina in zdravstveni sistem svoje omejitve. Razumem tiste, ki iščejo »dodatno pomoč«. Strah nas je za življenje. In kako težko je v preizkušnjah zaupati v Boga. V njegov »izid«. Zato bi nekateri želeli prisiliti »sile neba«, da bi delovale njim v korist. A tu nam hudič nastavlja past magije.

Kje je naša vera? Kje naša živa in iskrena osebna molitev, prejema-

nje zakramentov, dobra dela, romanja, žrtvice, post ...? Bog ni naš inštrument. Smo pa v Njegovih rokah. Zato sem zelo hvaležna za pričevanja o tem, kako Jezus Kristus ozdravlja tudi danes in ne le

pred 2000 leti. In trdno verjamem, da bo ozdravil vse, kar nas ovira na poti v nebesa, če je potrebno, tudi bolezen. Zaupajmo mu.

Teja Borko

Darovanje za svete maše

*V*abimo vas, da darujete za svete maše. Darujete lahko za pokojne družinske člane in prijatelje, prav tako pa je smiselno darovati za žive osebe. Tu je nekaj idej za mašne namene: za spreobrnjenje nekoga, za notranje ozdravljenje, za razumevanje v družini, za spravo.

Naši škofje so odločili, da se 1. septembra **dar za svete maše** poviša za 3 EUR, tako da bo odslej znašal **23 EUR**. Za maše, ki ste jih že naročili in bodo opravljene po 1. septembru, doplačilo ni potrebno.

Katehumenat 2022

*K*atehumenat ali spoznavanje krščanstva za odrasle je namenjen vsem, ki želite iz prve roke izvedeti kaj več o krščanstvu, katoliški veri, Jezusu ali pa bi radi prejeli zakramente.

Prvo srečanje bo **v četrtek, 13. oktobra, ob 20.00** v veroučnih učilnicah (Na Žalah 2). Srečanja bodo ob četrtkih do junija 2023. Prijave in informacije: ljubljana-sveti-kriz@rkc.si ali 040 505 270.

Nove zakonske skupine

*V*naši župniji se bodo v sodelovanju z gibanjem Družina in življenje (DiŽ) ustanovljale nove zakonske skupine. Uvodno srečanje za vse zainteresirane pare bo predvi-

doma v drugi polovici septembra. Če vas zanima, pišite na ljubljana-sveti-kriz@rkc.si, da vam bomo sporočili točen datum uvodnega srečanja in druge informacije.

Tatica iz Korinta

Knjiga in čaj

V septembru bomo brali knjigo Tesse Afshar *Tatica iz Korinta*. Korint v Grčiji je bil v 1. stoletju mogočno in bogato mesto s 400 tisoč prebivalci. Bil je nakupovalno središče vzhoda in zahoda, poln trgovcev, razuzdanosti in nemorale.

V ta poganski grški svet je prišel apostol Pavel oznanjat krščanstvo in v mestu se je oblikovala ena od prvih krščanskih skupnosti. Pavel je nekaj časa ostal v Korintu, v njegovi odsotnosti pa so se začele razprtije med kristjani. Zato je v spodbudo tej skupnosti napisal dve daljši pismi, ki sta ohranjeni v Novi zavezi.

Korinška zgodba je navdihnila tudi znano pisateljico Tesso Afsahar, da jo je zapisala v obliki romana. Glavna junakinja je Ariadna, ki iz Aten zbeži k očetu v Korint. Tam se stvari zapletejo,

saj postane Galenova pomočnica tatica. Nekoč ju odkrijejo, spoznata pa tudi apostola Pavla.

Zdenka Sušec

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

*Imej potrpljenje v vseh
stvareh, predvsem pa
sam s seboj.
(sv. Frančišek Saleški)*

Pričakujemo ...

**PONEDELJEK–PETEK,
29. AVGUST–2. SEPTEMBER**

PETEK, 2. SEPTEMBER

**PETEK–NEDELJA,
2.–4. SEPTEMBER**

NEDELJA, 4. SEPTEMBER

PONEDELJEK, 5. SEPTEMBER

ČETRTEK, 8. SEPTEMBER

PETEK, 9. SEPTEMBER

TOREK, 13. SEPTEMBER

SREDA, 14. SEPTEMBER

SOBOTA, 17. SEPTEMBER

NEDELJA, 18. SEPTEMBER

SREDA, 21. SEPTEMBER

vpis k verouku, vsak dan od 17.00 do 18.00 na župnijskem dvorišču

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

duhovne vaje za mlade na Kureščku

pri sveti maši ob 10.00 blagoslov šolarjev ob začetku novega šolskega leta

začetek verouka (po urniku)

praznik Marijinega rojstva, svete maše ob 9.00 in 19.00

ob 19.45 začetek mladinskih večerov (vsak petek)

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi Tatica iz Korinta

- povišanje svetega križa, župnijski praznik, sveti maši ob 9.00 in 19.00
- ob 20.00 v cerkvi Vseh svetih pogovorni večer o križu, trpljenju in upanju

Stična mladih, vabljeni vsi mladi od 14. leta naprej

župnijsko praznovanje ob povišanju svetega križa

ob 19.45 sestanek sodelavcev župnijske Karitas

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: arhiv, splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15